

Rejsebrev fra BERLIN og ITALIEN - 2017.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Vores ferie i Italien starter faktisk 3 dage før, i Berlin.

Det er længe siden vi sidst har været i Berlin, så vi kan lige så godt kombinere turen til Italien, med en smuttur til Berlin, når vi alligevel skal samme vej.

Vi har 3 dejlige dage på det pragtfulde hotel *Steigenberger* ved *Los-Angeles-Platz* i Berlin og får genset lidt af byen. Vi får også set noget nyt, idet vi tager toget til Potsdam, som ligger ca. 30 km. sydøst for Berlin. Det eneste vi tidligere har set i Potsdam, er *Schloss Sanssouci* - selve byen har vi ikke set - så nu skal det være.

Endelig må vi ikke glemme, at der også bliver tid til at købe lidt tøj og sko - og så i øvrigt slappe af.

Nogle af de steder vi genser, er bl.a. Hackescher Markt, hvor vi selvfølgelig nyder en fadøl på *Weihenstephaner* - en bierstube, som ligger i et af de ældste huse i Berlins "Mitte".

Her udskænkes øl fra et af de ældste bryggerier i verden, nemlig *Die Bayerische Staatsbrauerei Weihenstephan* i München. I den forbindelse kan jeg hilse at sige, at øllet smager aldeles godt.

Vi skal da i øvrigt også lige have en drink på *Café & Bar "Callas"*, fortovsbaren ved *Hollywood Media Hotel* - det ligger på *Kurfürstendamm*.

- Og det bliver også til kaffe på *Berliner Kaffe Rösterei*, som ligger i *Ulandstraße*, ikke så langt fra *Kurfürstendamm*.

Alle 3 steder kan i øvrigt varmt anbefales.

Men nu er det Italien det gælder.

Første overnatning efter at have forladt Berlin ved 10-tiden om formiddagen, er München. Der er godt nok ikke så langt til Gardasøen, som er vores endelige mål, men vi har ikke travlt og kan lige så godt tage det stille og roligt og nyde turen, så derfor har vi taget overnatningen i München.

Undervejs får vi kontakt med Elisabeth og Nino, som også er på vej sydpå. Godt en times kørsel før München mødes vi på en rasteplads og et hold af Elisabeth og Nino's venner slutter sig ligeledes til os på rastepladsen.

Efter en hyggelig sammenkomst med højt humør, kaffe og hjemmebagt kage, fortsætter vi alle sydpå; Elisabeth og Nino til Innsbruck hvor de skal overnatte, Maria og Christian - som kom med den hjemmebagte kage - til Salzburg hvor de skal overnatte og vi til München, hvor vi skal overnatte..

Omkring klokken 19:00 er vi fremme ved vores hotel i München, hvor vi tjekker ind, godt ledsaget af lynende tordenvejr og regn. Derefter står menuen på dejlig, hjemmelavet "buffet", med tilhørende vin ad libitum.

Ferien i Italien er begyndt.....

Så er det blevet lørdag og den sidste lille køretur på godt 460 kilometer til Gardasøen, ligger foran os. Det har regnet og tordnet en del i nat og da vi kører fra München omkring klokken 08:30 viser termometret kun sølle 14°.

Vi vil godt have tanket diesel inden vi kører ind i Østrig og Italien, hvor det er dyrere. Men, over alt hvor vi vil ind på tankstationerne på motorvejen, er der lange køer, dels på grund af den voldsomme ferietrafik, dels på grund af priserne længere sydpå.

Vi beslutter derfor at bruge lidt tid på at køre fra motorvejen for at tanke og et par kilometer fra motorvejen finder vi en tank, hvor vi kan komme til med det samme - og til en noget billigere pris end på motorvejen. Sådan!

Ca. 50 kilometer fra vores bestemmelsessted, kører vi fra motorvejen for at køre de sidste ca. 50 kilometer ad landevejen og klokken 16:45 er vi fremme ved vores hotel, La Quiete Park Hotel.

Da vi er 100 meter fra hotellet, kan vi se Elisabeth med familie stå og tage imod os og vinke os ind på hotellets parkeringsplads. Så er det slut med at køre mere bil i dag.....

La Quiete Park Hotel ligger i Manerba del Garda, en lille hyggelig by, som ligger på vestsiden af Gardasøen, næsten helt nede i den sydlige ende af øen og vi er temmelig spændte på at se både hotellet og byen.

Rent trafikmæssigt, er turen fra München til Manerba del Garda, nok det værste vi har prøvet i mange år.

Vi er 8 timer om at køre 460 kilometer - ca. 400 på motorvej og ca. 60 på landevej! Det skyldes ikke mindst, at feriesæsonen er på sit højdepunkt og der er en hel del vejarbejde.

De følgende dage går med ren afslapning og bruges i swimmingpoolen, på spadsereture langs søen, tennis, kortspil, hygge om aftenen med nightcaps, m.m. Søndag er dømt til at være hviledag og den tilbringes hovedsagelig ved swimmingpoolen, kun afbrudt af måltiderne.

Mandag formiddag går vi alle en tur op til centrum af Manerba, en spadseretur på ca. 1,5 kilometer. Det går pænt opad det meste af vejen og da vi kommer frem til "centrum" kan vi nøgternt konstatere, at byen meget hurtigt er overset.

Til gengæld er der en flot udsigt ud over bugten ved Manerba. Den nyder vi sammen med lidt at drikke og en is fra den lokale is butik.

Og så går det ellers hjem til hotellet igen, så vi kan blive svalet af i swimmingpoolen.

Så er det blevet onsdag, hvor vi skal ud at sejle på Gardasøen. Motorbåden, som vi bestilte i går, har vi lejet i Desenzano, som ligger ca. 12 kilometer fra Manerba. Der har de heldigvis en båd der er stor nok til os alle og det er også det billigste vi har kunne finde.

Altså, klokken 09:00 er der afgang til Desenzano. Efter betaling og instruktion m.m. er vi klar til at sejle og vi sætter kursen mod nordøst, nærmere betegnet Sirmione, som vi godt vil besøge på vores "krydstogt".

Heldigvis er der ikke ret store bølger, så turen går strygende. Til gengæld volder det en hel del problemer at fortøje da vi kommer frem.

Faktisk er det så umuligt, at vi må opgive og bliver nødt til at sejle videre. Det kommer dog ikke helt bag på os, idet bådudlejeren har gjort os opmærksomme på, at det faktisk er forbudt at lægge til derovre.

Efter vores mislykkede forsøg på landgang i *Sirmione*, sætter vi nu kursen mod nord, mod *Garda*.

Der skulle det være muligt at lægge til og ydermere vil vi være fremme i *Garda* omkring frokosttid, så det vil passe os særdeles fint. Og ikke nok med dét.

I *Garda* ligger der en masse restauranter helt nede ved havnen og bådepladserne, så det vil være alle tiders hvis det lykkes.

Og sandelig om det ikke lykkes. Nogle friske unge mennesker står parat til at tage godt imod os og hjælper med at fortøje båden, så det kan ikke være bedre. Hurtigt finder vi en hyggelig restaurant nogle få meter fra bådpladsen og så er der dømt frokost.

Efter en tur op og ned ad de små gader i byen, går vi tilbage til båden og vil så småt vende næsen hjemad. Under vejs besøger vi nogle af de små øer og et sted sejler vi

ind til stranden, så der kan blive mulighed for at få sig en svømmetur og blive kølet lidt af.

Omkring klokken 16:30 er vi tilbage i Desenzano, tanker båden og afleverer den i hel stand igen.

I øvrigt var vi også i Desenzano i går, tirsdag, hvor vi løb ind i et stort marked nede langs havnefronten. Som sædvanligt var det ganske morsomt at se de forskellige boder, men vi kunne endnu en gang konstatere, at det ene marked ligner det andet.

Og som sædvanligt, var det begrænset hvor meget fornyelse der var i udvalget i markedsboderne, men som altid var det da ganske hyggeligt med mylderet af mennesker og endelig véd man jo aldrig, hvornår der - måske - alligevel er lidt fornyelse i udvalget af varer. Man skulle jo nødig gå glip af noget.....

Pigerne kunne da heller ikke få nok af markedet og til sidst blev der købt lidt småting for nogle af de penge de havde fået i feriegave af os og det blev også til lidt feriegaver fra mor og far.

På et tidspunkt ville vi godt have slukket tørsten og fandt et sted, hvor vi syntes der så godt ud; nemlig

'Café 13 Vittoriali', som ligger på et lille torv med udsigt ned til vandet.

Efter kort tid kom tjeneren og tog imod vores bestilling og alt var således fryd og gammen. Men, efter at have ventet en god halv time - og uden at det var muligt at få kontakt med tjeneren - kom han endelig hen til os og meddelte, at "han havde glemt hvad det var vi skulle have...?!"

Nu var klokken efterhånden blevet så mange, at frokosttiden nærmede sig, så vi besluttede os til at gemme drikkevarerne til frokosten, som vi selvfølgelig ikke ville bestille dér.! Derefter rejste vi os og gik, for som man siger: der er andre skorstene der ryger!

Nu så vi os om efter et andet sted, hvor vi også kunne få noget at spise.

Og vi skulle ikke gå langt. Stort set lige på den anden side af bygningerne på det lille torv med den manglende betjening, fandt vi et hyggeligt sted, nemlig 'Risto'-bar 'Cristallo' som ligger i Via Porto Vecchio.

Her var der super betjening og super mad - og tilmed en dejlig udsigt lige ned til en lille inderhavn med lystbåde.

Ro og orden var genoprettet og vi var blevet en god og en dårlig oplevelse rigere.

Tilbage til nutiden, hvor det er blevet torsdag.

Vi vågner til en overskyet, men varm dag - og så er det sidste dag, hvor de unge er her. I morgen fortsætter de til campingpladsen Piani di Clodia, som ligger på østsiden af Gardasøen, tæt ved byen Lazise. Der skal de være den næste uge, sammen med nogle af deres venner.

Men her til formiddag svigter vi poolen i første omgang og går i stedet en dejlig, lang tur langs søen. Her ligger campingpladserne som perler på en snor langs vandet og der er ikke noget at sige til det, her er rigtig dejligt.

Desværre består stranden af små sten, som gør, at der ikke er så overbefolket, som man kunne forvente. De er ikke rare at ligge på - det ville have været mere behageligt, hvis der havde været sand.

Til gengæld finder en andemor med ællinger mageligt plads til en promenadetur på stranden, blandt de få badegæster.

Efter en rask spadseretur, er det blevet tid til en svalende dukkert i swimmingpoolen, inden frokosten skal indtages.

Eftermiddagen bruges på diverse spil og slutes af med endnu en omgang tennis og inden vi får set os om, er det blevet tid til at få et velfortjent bad og så småt komme over at spise.

Men inden vi skal spise, benytter vi os af, at der er 'happy hour' i baren. Vi får alle drinks med tilhørende nachos og så får vi os et sidste spil kort i denne omgang.

Aftenens menu byder traditionen tro, igen på overraskelser. Denne gang i form af hele sardiner, som bare er dyppet i mel og derefter kommet i frituregryden. Meningen er, at man spiser dem hele - det vil sige med både hoved og hale...! Frygteligt...! Her måtte vi godt nok kaste håndklædet i ringen...!

Dagen - og aftenen - slutes af med nightcaps, som nydes i næsten 28° graders varme og en sjov og dejlig uge sammen med børn og børnebørn er ved at være slut.

Så er det dagen, hvor de unge skal videre til *Piani di Clodia*, hvor de skal tilbringe den sidste uge af deres ferie og klokken 10:30 kører de herfra.

Efter at have vinket farvel, beslutter vi os for at gå en lang tur langs søen for at samle lidt appetit til frokosten, som i dag skal være pizza.

Vi stod ellers op til overskyet vejr, men her over frokost kommer solen alligevel frem, så efter at have været i Lidl og handle lidt ind til hjemturen, tilbringes resten af eftermiddagen ved swimmingpoolen.

Og så bliver det vores sidste aftensmåltid her på hotellet og det imødeses med en vis spænding.

Vi har godt nok allerede ved morgenmaden "bestilt" det vi gerne vil have, men det er bestemt ikke altid der kommer det vi forventer, eller har sat næsen op efter

Det viser sig at være en fiskefilet af usikker oprindelse, men den smager ganske udmærket i betragtning af, at den er tilberedt på italiensk. Dertil tiramisu som dessert, som til gengæld smager ligesom der hjemme.

Efter aftensmaden går vi i gang med at pakke vores ting sammen.

Vi har besluttet os for at køre hernede fra temmelig tidligt i morgen - allerede omkring klokken 03:00 - for at slippe for en masse ferietrafik og køkørsel.

Efter at have pakket er der tid til at slappe lidt af på verandaen og nyde den sidste sommeraften i Italien for denne gang.

Her til aften er temperaturen 31°, så det er om at nyde det, så vi har noget at stå imod med, når vi kommer hjem til det mere end dårlige sommervejr i Danmark.

Klokken er 03:10 lørdag morgen og vi begynder vores hjemtur. Selv om vi er tidligt på den, er der tæt trafik af lastbiler da vi nærmer os Brenner og ikke nok med dét, så begynder det at regne. Den tætte trafik og regnen fortsætter hele vejen gennem Østrig og først da vi når München holder regnen op, men det er dog stadig overskyet. Vi havde besluttet hjemme fra, at vi ville køre hjem gennem Jylland og har derfor bestilt hotelværelser i henholdsvis Dresden og Flensborg.

Efter som vi er startet så tidligt i dag og ikke er blevet nævneværdigt forsinket, beslutter vi os for at droppe overnatningen i Dresden og i stedet flytte den til Berlin. Så kan vi få en eftermiddag i byen og slappe lidt af.

Ikke mindst kan vi få os en wiener schnitzel med brasede kartofler og et stort glas køligt fadøl, som kompensation for de udfordrende kulinariske middagsretter på hotellet i Italien.

Men sådan gik det ikke!

Da vi når Berlin omkring klokken 15:30, viser det sig, at hele Kurfürstendamm er spærret for tilkørsel fra begge sider, på grund af Pride Parade. Derefter kan vi bruge det meste af 2 timer på at køre rundt, for at komme over til vores hotel, som ligger på den anden side af Kurfürstendamm. Vi spørger flere politibetjente hvordan vi kan komme over, men svaret er ganske enkelt: *"det kan vi ikke!"*

Ikke nok med dét. Det er også begyndt at regne temmelig meget og da vi endelig finder et parkeringshus et stykke vej fra hotellet, må vi tage det mest nødvendige med os og gå det sidste stykke vej og kæmpe med både bagage og paraply. Og - da vi endelig når frem til hotellet, viser det sig, at man netop har ophævet spærringerne af Kurfürstendamm.....surt show!

Nå, vi får vores værelse og efterfølgende henter vi bilen, hvor vi har betalt dyrt for at holde en halv times tid og får kørt den hen på hotellets egen parkeringsplads, så vi ikke skal gå langt med resten af vores bagage.

Så meget for den eftermiddag vi regnede med at have i Berlin.
Nu bliver det i stedet til lidt lækkerier som vi indtager på hotelværelset og så må Berlins gader og forretninger undvære vores ganske udmærkede selskab for denne gang.

På et tidspunkt kan vi betragte en anselig mængde fugle, som i bedste Alfred Hitchcock stil er forsamlet på en tagryg over for hotellet.

Efter en stille og rolig nat, forlader vi Berlin omkring klokken 08:30 og sætter kursen mod Flensborg.

Allerede fra starten er der tæt trafik og da vi nærmer os Flensborg, bliver det værre og vi kan se, at længere fremme holder bilerne helt stille.
Det er formodentlig ferietrafikken sammen med grænsekontrollen i Padborg, som er skyld i trafikproppen.

Da vi er så heldige at befinde os lige før en afkørsel, træffer vi en hurtig beslutning og forlader motorvejen.

Vi kommer ned på vej L 317, som går parallelt med motorvejen og så kører vi ad den de sidste 20-30 kilometer til Flensborg. Det går til gengæld strygende, vi har næsten vejen for os selv og vi er hurtigt i Flensborg.

Efter at have handlet lidt ind i grænsebutikkerne, fortsætter vi mod Sjælland og omkring klokken 17:30 er vi fremme i Næstved, hvor bilen bliver tanket - af hensyn til ferieregnskabet - og så kan vi få os et velfortjent hvil.

Jens Rostgaard Gjerløv.

September 2017.